

Ustalara Düşsel Mektup
HAZİRAN'DA YAŞAMAK ZOR...

(Nazım Hikmet ve Orhan Kemal Ustalara)

Bu gün 2 Haziran Pazartesi, hep size yazmak, size anlatmak istiyorum dağarcığımda birikmiş kelimeleri, ama neresinden başlayacağımı, kelimeleri nasıl ifade edeceğimi kestiremiyorum. Çünkü bu günün bende ayrı bir anlamı var. Birinizin ölüm yıl dönümü, birinizin de ölüm yıl dönümüne bir gün var. O nedenle kafam o kadar dolu ki, kelimeleri seçip çıkartamıyorum, anlamlarının değişmesinden korktuğumdan. Ama öylede olsa sizlere yazmadan da edemiyorum. Çünkü "söz uçar yazı kalır" diye bir deyim vardır ya, bende her şeyin yazıda kalmasını, uçup gitmemesini istiyorum.

Değerli üstatlar, Haziran ayının bende ayrı bir yeri vardır. Boşa dememiş Hasan Hüseyin "haziran da ölmek zor" diye, çünkü Haziran benim için ayların en belalısı, diğer taraftan da en hareketlisi. Sizler bu ayda aramızdan biyolojik olarak ayrıldınız, ama eserleriniz ve düşüncelerinizle hala aramızda ve gönüllerimizde yaşıyorsunuz. Olaya bu yönünden baktığımızda haziran ayların en belalısı, diğer taraftan baktığımızda, sizlerin canı pahasına mücadele verdiğiniz ve o yükselişini göremediğiniz, işçi sınıfı hareketinin büyük zaferi 15-16 Haziran olayları da bu belalı ayın kazanımları ve hareketli günleridir. Yani Türkiye işçi sınıfı en büyük destanını da bu ayda yazmıştır. Şimdi başımızda dem oklasın kılıcı gibi sallanan patronlar ve onun kapı uşakları faşizm o gün girecek delik aramıştır. Yalnız, 1970 den sonra ki Haziranlarda aynı hareketi ve heyecanı görmüş ve yaşamış değilim. Çünkü işçi sınıfına aynı hareketi ve coşkuyu katacak ne bir sendika nede sınıf partisi var. Bunlar olmadığı gibi, sınıfın yazarı ve şairi de yok. Yani işçi sınıfı bu öncülerinden yoksun durumda. Bugün, yani yaşamakta olduğumuz 21.yy da 15-16 haziranlara öyle çok ihtiyacımız var ki! Tabi ki bir o kadarda sizlere ihtiyacımız var. Çünkü öyle büyük insanlık dramları yaşanıyor, emperyalizm tarafından öyle kısımlar ve yıkımlar yapılıyor ki, herkes buna seyirci kalıyor. Kendine yazarım, şairim diyenler de bunları es geçip daha çok para kazanmak için yazıyorlar. Sevgili Hasan Hüseyin "Haziran da ölmek zor" demiş, ama, sevgili usta Haziran da yaşamak daha zor hale geldi. Uyanıp ta görün şu haziranların ne kadar içi boş, ne kadar adından uzak geçtiğini. Bilirim o sözü ne için söylediğini, eminiz yaşasaydı bu kes de "Haziran da yaşamak zor" derdi. Böyle Haziranları görmek bile istemezdi.

Sevgili Nazım Usta, Haziran da hep içimiz buruktur. sizin bizi öksüz bırakıp gittiğinizden beri. Seni unutmuyoruz, unutamıyoruz. Birileri gibi de üzerinden siyasi şov yapmak için anmıyoruz. Gerçekten seni komünist olduğun için ve bu sevgiyi hak ettiğin için anıyoruz. Seni siyasi emellerimize alet etmeden anıyoruz. Sevgili üstat, sen gittin gideli işçi sınıfına şiiir yazanda kalmadı. Senin izinden gittiklerini söyleyen şairler var ya 1980 den sonra öyle bir u dönüşü yaptılar ki şaşar kalırsın. Şimdi sadece senden esinlendikleri, eskiden yazılmış öz geçmişlerinde kaldı. İcraata gelince, sana yakışan hiçbir şey yok. Kısacası senden sonra sınıfın şairi bile yok. Şimdilerde hep side sınıftan uzakta duruyorlar ve sınıfı dizelerine almaya bile cesaret edemiyorlar, kısacası para kimdeyse ona daha yakınlar. Bu durumda seni ve senin çektiğini düşündükçe, beni ve benim gibi düşünenleri çok üzüyor. İşte böyle Nazım Usta, hem bu yüzden, hem de içi boş ve anlamsız geçtiği için Haziranları sevmiyorum. Yeniden 15-16 Haziranlar yaratılana kadarda sevmeyeceğim.

Sevgili Orhan Kemal Usta, senide bu haziran ayı içerisinde yitirmenin, bir kes daha üzüntüsünü yaşadık ve ne kadar yerinin doldurulmaz olduğunu gördük. Buna rağmen, sana yaraşır bir şeylerde yapmıyoruz. Daha düne kadar adını bile anmayanlar, bugün siyasi kazanç elde etmek için adına etkinlikler düzenlemeye, anmalarını yapmaya başladılar.

Sevgili Ustam, ilk okuma sevgimi senin kitaplarından aldım ve kitaplarını ilk okuduğumda ne kadar güzel ve akıcı roman deyip geçmiştim, ama siyasi bilincimi aldıktan sonra aynı kitapları tekrar okuduğumda işçi sınıfını ne kadar detaylı, ne kadar özüne yaraşır yazdığını anladım. Senin zamanında ve senden sonra kendine solcuyum, sosyalistim diyen yazarlarımızın eserlerini okuyup incelediğimde, bugüne kadar bir tek senin işçi sınıfının romanını yazdığını anladım. Ne kadar zor şartlarda kitaplarını yazdığını, ama yinede kişiliğinden ve siyasi iradenden ödün vermediğini öğrendim. Yani, yazdığın gibi yaşadığını, yaşadığın gibi de yazdığını. Ve şimdi öylemi ustam, sınıfın romanını yazacak yazar bile yok. Senin o sınıftan yana olan pırıltılarını, son zamanlarda, değerli üstadım "Hasan Kıyafet'te" görmeye başladım. Kendine sahip çıkılmasa da, sınıftan yana güzel eserler veriyor, bu yüzden birazda olsa umutluyum. Değerli üstat Hasan İzzettin Dinamo, İnce Mehmet ile Komünist İmam arasında

değerlendirme yaparken şöyle diyor. " Gominist imam elime geçtiğinde, çok rahat okudum. İnce Memet'teki eşkıya Memet vurur kırar, öldürür, ancak yeni bir düzen getirmeyi düşünmez. Oysa, Kıyafetin romanında bir imam hatip öğrencisi Umur, yığıldığı ağalığın yerine neyi koyacağını çok iyi bilir ." Der.

Ustam son zamanlarda, solcu geçinen öyle yazarlar türedi ki, yazdıklarında solculuktan başka her şey bulabilirsin fakat sola yaraşır bir cümle dahi bulamazsın. Senin çektiğin sıkıntıları anımsadıkça bu tip yazarlara nefretim arttıkça artıyor. Çünkü bunlar yazdıkları her şeyi daha fazla para kazanmak için yazıyorlar. Bunların çoğunluğu da sağdan soldan çalıp çırpılmış erotizm kokan, sırf para kazanmak için yazılmış, romandan başka her rezalete benzeyen kitaplardır. Sevgili üstat, en fazlada bu tip kitaplar satıyor, gerçeklerin yazılmış olduğu kitaplara dönüp bakan yok. Nasıl bir dönemde olduğumuzu anla işte. Velhasıl sevgili Hasan Hüseyin "Haziranda ölmek zor" dedi, ama, "Haziranda yaşamak ondanda zor". Haziranlar acı veriyor artık. Yeni bir Haziranda buluşmak üzere.

KOMÜNİST OZAN KUL SEFİLİ

2 Haziran 2003 - Haziran

İhsani Babaya Düşsel mektup

12.05.2010 21:22

İhsani baba, bedenem aramızdan ayrılışının birinci yılı yaklaşırken sizinle dertleşmek, yine sizin bilgilerinize başvurmak istedim. Hani siz yaşarken telefonla arayıp haftada bir dertleşir konuşurduk ya. Bu kez senede bir mektup ile dertleşip konuşalım istedim.

Aramızdan ayrılalı bir yıl olacak, ama ben sizi hep yine Diyarbakır da telefonun öbür ucunda sanıyorum. Çünkü seni hiç unutmadık, unutmayacağız da, unutulmayacaksın da. Çünkü öyle bir iz bıraktın ki bu izi asırlar boyu silemeyecekler. Nesilden nesile asırlar boyu eserlerin okunacak ve hep anılacaksın. Aynen kaypak Osmanlıya başkaldıran Pirsultan Abdal gibi, çünkü onunla benzeşen yanın öyle çok ki. Pirsultan Osmanlının kokuşmuş feodal ve baskıcı, zulümcü iktidarına başkaldırırken, sende dünyayı köleleştirmek isteyen ve ülkemizde de bunu fazlası ile yapmak isteyen emperyalizme ve onu uzantısı olan düzene karşı başkaldırdın, hiç susmadın geri adım atmadın. Pirsultan misali sende zindanlara atıldın, prangaya vurulup falakaya yıkıldın. Pirsultan:

"Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan"

Derken. Sende:

"sorumluyum ben çağımdan

Düz ovamdan dik dağımdan

Sömürgeni toprağımdan

Sürene dek yazacağım"

Dedin ve hiç susmadan yazdın ve söyledin.

Kendine halk ozanırım diyenler, halktan uzak düzene ve iktidara yalalaklık yaparlarken, halkı unutup kendilerini eğlendirirken sen halktan hiç kopmadın, onların içinde onların dertlerini dile getirdin. Grevlerde işçilerle oldun. Meydanlar da işçi sınıfı ile yürüdü onlar için söyledin, onlar için coplandın, gözaltına alındın. Nerdeydi sana tepeden bakan aydınlar, halk düzenin baskısı altında ezilirken, neredelerdi o kendine halk ozanırım diyenler. Konya âşıklar bayramında kendilerini eğlendirirken, siz haksız adalete ve emperyalist düzene karşı meydanları yerinden oynatıyordunuz. Bunun da bedeli ağır oluyordu.

Sevgili üstat, bu gününde dünden hiç farkı yok. Dün seni gördüklerinin bugün aynısı oluyor. Değişen oyunculardır yalnız. Sahnelenen oyun aynı.

Sevgili üstat, beni en fazla üzende, sen öldükten sonra sana methiyeler düzenler, senin sosyalist yanını anlatanlar ve kendilerinin de senin yolunda ve sosyalist olduklarını söyleyenler, nasılda geri adım attılar anlatamam. Sende biliyorsun ki AKP sağlığında iktidardı, sohbetlerimizde de konuşurduk bunların panzehirinin sosyalizm olduğunu. Ama gel bu gün bunu bunlara anlat. Bunlar şimdi hepsi bir Kemalizm havarisi kesildiler. Kemalizm savunurken de dün savundukları sosyalizme çamur atmaya başladılar. İşte böyle üstadım. Yani dünden hiç farkı yok bu günün. Hatta fazlası bile var. Demem o ki usta, dünya var oldukça bu tip insanlar var olacaklar ama senin gibi bir daha gelir mi, senin yerin

doldurulur mu bilmiyorum. Benim kanaatimi sorarsan doldurulmaz yerin, senin gibi halkından yana bir ozanında geleceğini sanmıyorum. Seni Şimdi daha çok arıyorum, arıyoruz.
KOMÜNİST OZAN